

PUBLIC SPACE / TEMPORARY INSTALLATIONS

RO Spațiu public / Instalații temporare HU Közterület / Ideiglenes telepítések SRB Javni prostor / Privremene instalacije

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES

RO Autor(i)/Reprezentanți echipă HU Szerzők/A csapat képviselői SRB Autori/ Predstavnicí tima

Studio Ossidiana

COLLECTIVE/OFFICE

RO Colectiv/birou HU Kollektíva/iroda SRB Kolektiv/biro

Studio Ossidiana + Anda Zota + Elena Viziteu Ionescu

CO-AUTHORS/TEAM MEMBERS

RO Co-autori/membrii echipei HU Társzerzők/csapattagok SRB Koautor(i)/članovi tima

Studio Ossidiana - Alessandra Covini & Giovanni Bellotti, Anda Zota, Elena Viziteu Ionescu

CONSTRUCTION COMPLETION DATE

RO Data finalizare proiect HU Építkezés befejezésének dátuma SRB Datum završetka izgradnje

mai 2024

EXTERNAL COLLABORATORS

RO Colaboratori externi HU Külső munkatársak SRB Spoljni saradnici

LemnArtis

CLIENT

RO Client HU Ügyfél SRB Klijent

Romanian Creative Week Iasi

PROJECT TITLE

RO Titlul proiectului în limba engleză HU A projekt címe SRB Naslov projekta

Drawing Theatre Pavilion

BUILDER

RO Constructor HU Építész SRB Graditelj

LemnArtis

PROJECT LOCATION

RO Locația proiectului HU Projekt helyszíne SRB Lokacija projekta

Iasi, Romania

PHOTO CREDITS

RO Credite foto HU Fényképek hitelei SRB Foto krediti

Vlad Patru

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

RO Descrierea proiectului în limba maternă HU A projekt leírása a pályázó anyanyelvén SRB Opis projekta na maternjem jeziku

„Arhitectura are o narațiune aparte în proiectele Studio Ossidiana”. De la „Aldo van Eyck, Andrea Branzi, Lina Bo Bardi, Ettore Sottsass, John Hejduk, Enzo Mari, Cedric Price și mulți alții, instalațiile lor conturează un univers al întâlnirilor tandre”. Poetic și provocator, imaginarul Studio Ossidiana se configurează în spații publice generoase, ludice, sensibile, la scară sentimentală. Pentru arhitecți, jocul și joaca reprezintă un element esențial al arhitecturii. „Credem că jocul nu doar urmează, imită sau adaugă valoarea vieții de zi cu zi, ci o transformă în ceva informal, înlocuind normalul cu straniu: orice joc este un experiment, o explorare a ceea ce lumea și viața ar putea deveni. În cartea Homo Ludens, Johan Huizinga scrie că jocul precede cultura, pentru că toate animalele se joacă. Jocul este o formă de abstracție și de gândire pe care o împărtășim cu alte specii. În domeniul nostru, arhitecții care și-au dorit să integreze jocul în spațiul urban, precum Cedric Price cu al său Fun Palace sau Aldo van Eyck cu locurile sale de joacă urbane, au fost interesați și de relația dintre oameni și animale. Considerăm că joaca și interacțiunea cu alte animale se înscriu într-un tipar de gândire similar,

o memorie colectivă unde jocul, ca formă de abstracție și de acțiune, reprezintă cheia pentru a înțelege lumile, oamenii, animalele și a deveni familiari cu necunoscutul prin fabricarea de reguli, spații, unelte”, declarau arhitecții - și a devenit un gând care a rezonat cu întreaga comunitate locală. În cadrul bienelei de arhitectură Common Imaginary a festivalului Romanian Creative Week de la Iași, arhitecții Studio Ossidiana au imaginat o tablă de desen din piatră - o scenă publică, deschisă tuturor, unde poți compune, șterge, desena și redesea basoreliefului efemer pe stratul mineral. Drawing Theater e un teatru deschis, un prilej de observare și de invitație la interacțiune cu scena din piatră, sculptând pe suprafața minerală desene delicate cu ajutorul instrumentelor. Gesturile sunt puternic inspirate de context: basorelieful din detaliile Bisericii „Treii Ierarhi”, instrumentele de desen din practicile tradiționale agricole, dinamica spațiului din felul în care Piața Unirii este traversată și folosită. Ca un ciclu complet, după ce festivalul s-a încheiat, pavilionul a fost donat Asociației „Casa Bună” și va fi relocat în curtea viitoare grădinițe dedicate copiilor din comunitățile vulnerabile.

“Architecture has a unique narrative in the projects of Studio Ossidiana. From ‘Aldo van Eyck, Andrea Branzi, Lina Bo Bardi, Ettore Sottsass, John Hejduk, Enzo Mari, Cedric Price, and many others, their installations outline a universe of tender encounters’. Poetic and provocative, the imaginary of Studio Ossidiana is configured in generous, playful, sensitive public spaces, on a sentimental scale. For the architects, play and playing are essential elements of architecture. “We believe that play not only follows, imitates, or adds value to everyday life but transforms it into something informal, replacing the normal with the strange: any game is an experiment, an exploration of what the world and life could become. In the book Homo Ludens, Johan Huizinga writes that play precedes culture because all animals play. Play is a form of abstraction and thinking that we share with other species. In our field, architects who wanted to integrate play into urban space, such as Cedric Price with his Fun Palace or Aldo van Eyck with his urban playgrounds, were also interested in the relationship between humans and animals. We believe that play and interaction with other animals fall into a similar pattern of thinking, a collective memory where play, as a form of abstraction and action, is the key to understanding worlds.

people, animals, and becoming familiar with the unknown through the creation of rules, spaces, tools,” the architects declared—and it became a thought that resonated with the entire local community. At the Common Imaginary architecture biennale of the Romanian Creative Week festival in Iasi, Studio Ossidiana architects imagined a drawing board made of gravel—a public stage, open to all, where you can compose, erase, draw, and redraw ephemeral bas-reliefs on the mineral layer. Drawing Theater is an open theater, an opportunity for observation, and an invitation to interact with the gravel stage, sculpting delicate drawings on the mineral surface with the help of tools. The gestures are strongly inspired by the context: the bas-reliefs from the details of the ‘Three Hierarchs’ Church, the drawing tools from traditional agricultural practices, the dynamic of the space from the way Unirii Square is traversed and used. As a complete cycle, after the festival ended, the pavilion was donated to the ‘Casa Bună’ Association and will be relocated in the courtyard of the future kindergarten dedicated to children from vulnerable communities.”